

Возможность определения процедуры рассмотрения спора либо указав в третейском соглашении о проведении процедур по определенным правилам, либо согласившись с правилами постоянно действующего третейского суда, в котором будет рассмотрен спор. В государственных судах процессуальные правила установлены в законодательном порядке. В арбитражных соглашениях стороны вправе избрать определенные правила, по которым будут рассматриваться их споры.

Третейское разбирательство менее формализовано по сравнению с государственным судопроизводством, что приводит к оперативности разрешения спора, а это, в свою очередь, к меньшим финансовым затратам, в том числе на оплату услуг представителя.

Возможность избежать передачу споров на рассмотрение в национальный суд другой страны. Здесь может сказываться опасение предвзятости суда по отношению к лицу из другого государства, ведения процесса на чужом языке и применения незнакомых процессуальных, а часто и материальных права.

Возможность принудительного исполнения арбитражного решения практически во всем мире. В отсутствие общепризнанной международной конвенции об исполнении иностранных судебных решений сторона, даже имеющая на руках вступившее в законную силу решение суда другого государства, нередко вынуждена участвовать в повторном рассмотрении того же дела судом в стране ответчика, прежде чем решение будет подтверждено и выдан приказ на его исполнение. Что касается третейских судов, то широко признанная Нью-Йоркская конвенция 1958 г. позволяет добиться признания и приведения в исполнение иностранных арбитражных решений практически во всех странах, участвующих в мировой торговле.

Людмила Гаврилюк

к. с.-г. н. , с.н.с.,

Институт захисту рослин НААН,

Юлія Потапенко

аспірант

ННЦ «Інститут аграрної економіки» НААН

м. Київ

МАРКЕТИНГОВІ ПІДХОДИ В ІННОВАЦІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ НАУКОВО-ДОСЛІДНИХ УСТАНОВ НААН

Інноваційна діяльність є важливою складовою розвитку сільського господарства. Вона спрямована на реалізацію результатів закінчених наукових досліджень і розробок або інших науково-технічних досягнень у новий або вдосконалений продукт, який можна реалізувати на ринку, у новий або вдосконалений технологічний процес, що використовується у практичній діяльності. Результативність її залежить від активізації інноваційної діяльності, кваліфікованого маркетингу, професійного рівня наукових кадрів та спеціалістів сільськогосподарського виробництва.

За даними Державного комітету статистики України в 2009 році питома вага підприємств, що впроваджували інновації становила 10,7 %, а частка реалізованої інноваційної продукції в загальному обсязі промислової продукції становила лише 4,8%. Слід зазначити, що із 7949,9 млн. грн. витрачених на інноваційну діяльність 2009 році за рахунок коштів державного бюджету профінансовано лише 1,6% (127,0 млн. грн.) витрат, що свідчить про тенденцію розвитку економіки України без суттєвого фінансування та використання результатів наукових досліджень [1]. Такий стан інноваційної діяльності звичайно впливає на розвиток маркетингу, що у

більшості випадків зводиться лише до реклами інновацій.

На сучасному етапі розвитку інноваційні розробки не витримують жорсткої конкуренції, як на національному так і міжнародному ринках, які насичені аналогічними дешевими, але не завжди безпечними новачками. Це викликає низку проблем, що знижують відсоток їх впровадження у виробництво.

Маркетингові підходи у сфері інноваційної діяльності науково-дослідних установ за своєю сутністю мають бути спрямовані на визначення, аналіз і урахування чинників, що впливають на процеси генерації ідей, розробки новачки, впровадження їх у виробництво, просування на ринок та комерціалізацію. В основу мають бути закладені детальний і об'єктивний аналіз ринку за обраними напрямками та точна інтерпретація результатів [2].

Нині ринок відіграє важливу роль у визначенні спрямованості дослідницької та інноваційної діяльності науково-дослідних установ. Для визначення кінцевої мети дослідження та механізму реалізації новачки необхідно проводити постійне, ретельне оцінювання потреб ринку, виявлення способів його задоволення, як на етапі планування майбутніх досліджень так і протягом всього періоду їх проведення.

На рівень достовірності результатів та якості новачки впливає методичне забезпечення та об'єм проведених маркетингових досліджень, фінансування наукових установ, державна підтримка, що надзвичайно важливо в умовах поширення на українському ринку науково-технічної продукції, яка за своїми техніко-економічними параметрами не поступається, а часом і перевершує зарубіжні аналоги.

Головним продуцентом інновацій для сільського господарства є мережа науково-дослідних установ Національної академії аграрних наук України (НААН) та Міністерства аграрної політики України, які характеризуються потенціалом накопиченої наукової бази: знань, кадрів, інноваційних технологій. Слабкою ланкою науково-дослідних установ залишається інноваційність наукових розробок, їх конкурентоспроможність та діючий механізм управління, який потребує удосконалення. Розвиток інноваційної діяльності забезпечить створення механізму трансферу інновацій, відпрацювання інструментарію маркетингу та консалтингу, перехід на ринкове замовлення інноваційної продукції суб'єктами підприємницької діяльності. [3].

З метою підвищення ефективності організації управління інноваціями в Інституті захисту рослин НААН було розроблено «Методичні рекомендації з організації системи маркетингу та управління об'єктами права інтелектуальної власності». Вони визначають основний механізм організації маркетингової діяльності, який включає: проведення патентно - кон'юнктурних та маркетингових досліджень, визначення собівартості розробки; отримання охоронних документів; комплекс рекламних заходів; комерціалізацію та капіталізацію. У методичних рекомендаціях враховано вітчизняний досвід у сфері комерціалізації результатів науково-дослідної діяльності.

Активізація інноваційної діяльності з використанням методичних рекомендацій забезпечить комплекс організаційно-управлінських заходів, що сприятимуть ефективному використанню потенціалу наукових установ та налагодженню системи економічних відносин між учасниками інноваційного процесу.

Література

1. Статистична інформація «Наукова та науково-технічна діяльність (1990-2009рр.)» [Електронний ресурс] - Режим доступу.: <http://www.ukrstat.gov.ua>
2. Потапенко Ю.О., Гаврилук Л.Л., Панченко Т.П. Інноваційна діяльність Інституту захисту рослин Національної академії аграрних наук України// Захист і карантин рослин . – 2010- №10.
3. Про Національну академію аграрних наук України. [Електронний ресурс] -